

РЕШЕНИЕ

№ 1278

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

при участието на секретаря Снежана П. Тодорова
като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20231100901176 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ №

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ, VI-16 състав, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти октомври две хиляди двадесет и трета година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

при участието на секретар Снежана Тодорова, разгледа търговско дело № 1176 по описа за 2023 година, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по предявен от Прокуратурата на Република България иск с правна квалификация чл. 155, т. 3 ТЗ за прекратяване на "М-Ф. БГ" ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Младост“, ж.к. ****, поради липсата на вписан управител в продължение на повече от 3 месеца.

В исковата молба прокурор при СГП твърди, че на 29.12.2019 г. настъпила смъртта на вписания по партидата на дружеството управител С.Е.С., ЕГН ***** (в регистъра

посочена като С.). Така в продължение на период от време, надхвърлящ повече от 3 месеца, дружеството останало без вписан управител, което изпълвало хипотезата на чл. 155, т. 3 ТЗ и налагало прекратяване на дружеството.

Принципно, в хипотезата на липсващ вписан управител, ответникът-юридическо лице няма как да извършва процесуални действия в настоящото производство и с оглед постановеното Тълкувателно решение № 1/2020 г. на ОСТК на ВКС, с което се разреши спора относно процесуалната допустимост на иска, настоящият състав приема, че спрямо ответника не следва да се прилага чл. 29, ал. 2 ГПК, която разпоредба предвижда назначаването на особен представител на процесуално недееспособно лице, ако то няма законен такъв и е необходимо извършването на нетърпящо отлагане процесуално действие.

В случая ответникът е принципно процесуално дееспособно лице – юридическите лица разполагат с пълна процесуална право- и дееспособност, съответно в устройствения им акт следва да са предвидени съответните органи, които да волеобразуват и волеизявяват. Ако тези органи са с непопълнен персонален състав и това е именно основанията за предявения от Прокуратурата конститутивен иск, не е необходимо съдът да осигурява процесуален представител на такова юридическо лице. Липсата на управител е резултат на бездействието на волеобразувателния орган на съответното юридическо лице или на неговите наследници и това бездействие влече съответните неблагоприятни правни последици.

Преодоляването им, за да се развие конкретното производство чрез назначаване на представител на разноси на ищеца, а в конкретната хипотеза – на разноси от бюджета на съда, не може да се приеме, че е оправдано от гледна точка обществен интерес и не засяга по същество гарантираното право на защита на участниците в съдебни производства. Бездействието да бъде избран управител на юридическото лице означава дезинтересиране то да бъде активен правен субект и да упражнява предоставените му от правопорядъка субективни права, съответно не е в интерес на правосъдната дейност това положение да бъде преодоляно само в настоящата хипотеза за упражняване на ограничен кръг процесуални права, след като принципно този правен субект по собствена воля не предприема действия да осигури упражняване на субективните си права.

От друга страна, настоящото производство има съвсем ограничен предмет на доказване, като с оглед правния статус на ищеца, който е държавен орган с правомощия да следи за спазване на законността и предвид служебната обвързаност на съда от вписаните и обявени в търговския регистър обстоятелства, са налице достатъчно гаранции за осигуряване законосъобразното развитие на производството и без назначаването на особен представител на ответното дружество. Съвсем отделен е въпросът, че дружеството има едноличен собственик на капитала - М.П.П., който е следвало да предприеме съответните действия за вписване на нов управител, но в достатъчно продължителен период от време не е сторил това.

В срока за отговор на исковата молба, връчена в приложение на фикцията на чл. 50, ал. 2 ГПК, такъв не е депозиран.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение, намира от фактическа и правна страна следното:

По делото е безспорно и се установява по реда на чл. 23, ал. 6, вр. чл. 34, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, че ответното дружество "М-Ф. БГ" ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Младост“, ж.к. ****, е капиталово търговско дружество с вписан капитал от 10 лева, притежаван еднолично от М.П.П., а негов управител е С.Е.С.,

ЕГН *****.

Видно от представеното препис-извлечение от акт за смърт № 682/30.12.2019 г., издаден от длъжностно лице по гражданско състояние при Столична община, С.Е.С., ЕГН ***** , е починала на 29.12.2019 г., като справка в търговския регистър по партидата на дружеството установява, че към предявяване на исковата молба, така и към приключване на устните състезания по делото, не е извършено вписване на нов управител на дружеството.

Други доказателства от значение за спора не са ангажирани.

Относно иска с правна квалификация чл. 155, т. 3 ТЗ.

Съгласно чл. 155, т. 3 ТЗ с решение на окръжния съд по седалището му търговско дружество може да бъде прекратено по иск на прокурора, когато в продължение на три месеца няма вписан управител. Всяко търговско дружество е правен субект, който обаче формира и изразява волята си чрез своите органи, съответно се представлява от управителя, който осъществява и оперативното му ръководство. С настъпилата смърт на С.Е.С., ЕГН ***** – управител на дружеството, същата е престанала да бъде правен субект, като е прекратена право- и дееспособността □, съответно е осъществен фактът, предвиден в хипотезата на посочената правна норма – дружеството няма вписан правосубектен управител, като това фактическо състояние е продължило много повече от три месеца – от 29.12.2019 г. до приключване на устните състезания в производството.

При това положение дружеството не може да волеизявява, съответно не може да бъде участник в търговския оборот и съществуването му е безпредметно, затова следва да бъде прекратено и да бъде извършена процедура по ликвидация. Законът се интересува от създаденото обективно състояние на липсващ управител, което е продължило повече от три месеца, за да бъде приложена най-тежката санкция – прекратяване на търговеца.

В решение № 52 от 20.06.2017 г. по т. д. № 3631/2015 г., Т. К., II Т. О. на ВКС, е разяснено, че в чл. 135 ТЗ законодателят императивно е посочил задължителните и необходими органи за всяко търговско дружество, правно и структурно обособено в ЕООД. Следователно нито в дружествения договор на ООД, нито в учредителния акт на ЕООД могат да бъдат предвиждани други органи, извън изрично определената от ТЗ негова органична структура. Като върховен колективен орган на ООД общото събрание на съдружниците е единствено оправомощено да избира останалите му органи - задължителни и факултативни. По силата на разпореденото от чл. 147, ал. 2 ТЗ въпросите, възложени в компетентност на ОС при ЕООД, се решават от едноличния собственик на капитала му. Не съществува спор в съдебната практика и правна доктрина, че разпоредбата на чл. 147, ал. 2 ТЗ е относима както за едноличен собственик на капитала - ФЛ, така и за ЮЛ - едноличен собственик на капитала на ЕООД. От анализа на сочената разпоредба следва, че на едноличното търговско дружество с ограничена отговорност са присъщи както органовата структура, характерна за многочленното ООД, макар с известна модифицирана от специфичността му, вътрешна организация, така и всички правомощия на общото събрание на съдружниците по чл. 137, ал. 1 ТЗ, но възложени на едноличния собственик на капитала му. Последният за разлика от ОС на ООД, което безспорно не разполага с представителни функции и възможност за извършване на представителни действия за търговеца, е не само с компетентност на ОС, но съгласно чл. 147, ал. 1 ТЗ, може да е едновременно и управител на ЕООД. Следователно в тази хипотеза едноличният собственик на капитала на функциониращо в еднолична форма търговско дружество притежава две качества - на лице,

което упражнява правата на едноличен собственик, т.е. общо събрание и на управител на това търговско дружество (чл. 147, ал. 1, изр. 2 ТЗ).

Законовата уредба обаче е приложима доколкото в устройствения акт на дружеството не е предвидено друго. В случая, в обявения по партидата на дружеството устойствен акт изрично в чл. 1, ал. 2 и чл. 4 е предвидено управителят да е орган на дружеството, който се назначава от едноличния собственик на капитала, включително изрично е предвидено това да е С.Е.С., ЕГН *****. След като в учредителния акт е прието дружеството да се представлява само от назначения управител, то само този управител притежава законна представителна власт спрямо дружеството, не и едноличният собственик – с учредителния акт той е определил лице, което да представлява дружеството и това негово волеизявление в учредителния акт дерогира общата разпоредба на чл. 147 ТЗ, която е диспозитивна. С оглед изложеното, едноличният собственик на капитала няма как да се счита овластен да управлява "М-Ф. БГ" ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Младост“, ж.к. ****, тъй като това би противоречало на устройствения акт. Дори да се приеме обратното, при всички случаи това лице следва да бъде вписано в търговския регистър, за да са наясно всички трети добросъвестни лица кое конкретно физическо лице представлява търговеца. Такова вписване обективно не е извършено, а чл. 119, ал. 2 ТЗ изрично предвижда в регистъра се вписват данните по точки 1, 2, 3, 4 (само размерът на капитала) и точка 6 на чл. 115, които се обявяват. Именно т. 2 на чл. 119, ал. 1 ТЗ изисква да е назначен управител или управители на дружеството, което предпоставя вписването на този управител, за да се постигне целеното от чл. 7 ЗТРЮЛНЦ оповестително действие на вписването. Именно липсата на извършено вписване на правосубектно лице, което да осъществява управителните и представителни функции по отношение на "М-Ф. БГ" ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Младост“, ж.к. ****, е основание за неговото прекратяване. Разпоредбата на чл. 155, т. 3 ТЗ визира липсата на вписан управител, а такова вписване не е налице.

С оглед изложеното, предявеният конститутивен иск следва да бъде уважен.

При този изход на спора, тъй като ищецът е освободен от заплащане на държавна такса, съгласно чл. 78, ал. 6 ГПК, разноските за производството следва да се възложат в тежест на ответното дружество.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ПРЕКРАТЯВА, по предявения от Прокуратурата на Република България иск, с правна квалификация чл. 155, т. 3 ТЗ, "М-Ф. БГ" ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Младост“, ж.к. ****.

ОСЪЖДА "М-Ф. БГ" ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Младост“, ж.к. ****, да заплати по сметка на Софийски градски съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, сумата 80 (осемдесет) лева, представляваща държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Заверен препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на АВ-ТРЮЛНЦ за обявяването му и откриване на производство по ликвидация.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____